

Խեցիս կը տեսնուի, արձանադրութեան միջեւ եղած երկու հորիզոնական գիծերը բնականին են, բայց շուրջը եղած գիծը մէկը մեր կողմէն աւելցուցած ենք, քարին արձանադրութիւն գտնուած երեսի ձեւն ու կոտրած մասերը ծառապէս ցուցընելու համար: Ըստօրինակութիւնը փոքրցուցած ենք զրեթե կիսով, չափով թէ, քարին ապահովութիւնը և թէ, բնականապէս նշանադրերն: Նշանադրոց երրորդ կարգին մէջ թաշունի մը ձեւը կայ ուրուն ծշառութեանը համար բոլորովին չենք կրնար երաշխառորել, որովհետեւ շատ եղծուած էր այդ նշանագիրն: և այնուհետեւ իմն կերպէր թէ՝ կարծէս թուջուն մըն է:

Քարը այս օրերս տեղական կառավարութեան միջոցաւ, կը դրկուի Կ. Պոլսոյ Կայսերական թանգարանին, որուն անօրէնութեան կողմանէ հետադրով պահանջուած էր, կարեւոր հնութիւն մը ըլլարուն պատճառաւ, ինչպէս նաև հրատարակած էին այս վերջին օրերս Կ. Պոլսոյ Ազգային և օտար բոլոր օրաթիր: թերն:

Հանդէս Ամսորեայ ուսումնաթերթին մէջ հրատարակուած և վերև յիշուած Ազգակի արձանադրութեան մի ուրիշ և աւելի ճիշտ ընդօրինակութիւնն ունեցաց այս օրերս, զոր յարմար առթիւ այն այ պիտի խաւրեմ՝ Արժ. Խմբագրութեանդ, կրին հրատարակութեան համար Արարատի: մէջ:

ՏՐԻԱԼ ԵՊԻԿՈՊՈՍ ՊԱԼԵՈՒ,

ԿԵՆԱՐԻ ՌԵ

1900 Մայիս 45/28
ԿԵՆԱՐԻ Ա. Ա.

ԴԱՆԻԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿԱՆԻՔ.

Ով որ Դանիան ճանաչում է իւր վաղեմի աշխարհագրական գտնութեամբ, բնական է, որ նա այդ փոքր աշխարհի մայքրագուան ևս շատ նշանաւոր բան չի երեակայում: Բայց խեցիս պիուպէնհանութիւնը* օտարի վերաց ազդու տպաւորու-

թիւն է դործում: Այդ քաղաքը ոչ միայն գեղեցիկ է բնական գերքով, ոչ միայն աւելի ևս գեղեցկացել է մարդկային հանձարի արուեստով, այլև եւրոպական մեծ խորհի բոլոր յատկութիւններով բարեկարգուել է և միշտ աւելի յարմարութիւններ է ստանում: Մեծ ճոխութիւն, փարթամութիւն չունի, բայց ճաշակի, քաղաքակըթութեան յառաջադիմութեան կնիքը գրոշմած է վերան: Արդեօք իրա ջրանցքները և ծովի ափը յիշատակենք, որ ձիւնափայլ կարապների երաներով և կայմերի շարժուն անսառով կենդանութիւն են ստանում: արդեօք ծովի և ցամաքի հրաշալվել վերայ աւելացնելու մըսութիւնը նկարագրենք. արդեօք քաղաքի վարչութիւնը գովինք որ ոչ մի քլունգ չի բանեցնել առեւէ, առանց երեւէլ արուեստագետների կիրթմակարգակը ձեռնին որպէս զի ոչ մի թլակ, ոչ մի հրուանդան, եզրի ոչ մի կտոր գուրք չկորչի և ամէնքը մի սբանչելի փունջ և կատարեալ յօրինուածութիւն ձևացնեն: Կամ միթէ կարելի է լուութեամբ զանց առնել քաղաքի շինութեանց բարեկազմութիւնը, փողոցների հայելաձև սալայատակը, առատ լուսաւորութիւնը, առողջապահ շուկաները, ամէն կարդի հաղորդակցութիւնը, հերոսների և վաստակաւորների յաւերժացումն արձաններով և յիշատակարաններով են: Ա'չ, Տիւկո Բրատհի (Տիխո գը Բրատհի), Էրշտէգի, Աններսէնի (Անդէրսէնի), Բրանդէսի, Հետֆելնդի, Գինսէնի Դանիան՝ իրաւամբ պարծենում է իւր փառաւոր:

Յայոնի է, թէ օտարականը ինչ տանջանքներ է կրում մի քաղաքի մէջ, ուր տեղացիների լեզուն չի հասկանում և ոչ մի ծանօթ մարդ չունի: Պանիացիք բաւական շափով թեթեացը իւն օտարի անձարութիւնը: Ամէն կիսովի (քօչքի) վերայ նկարուգրած է քաղաքի մէջ յատակագիծը, փողոցներն էլ խիստ նշմարելի գրով անուններ են կրում: Մի ընկերութիւն կայ, որ պատրաստ է մի խորհուրդ և առաջնորդութիւն տալու, որ և հրատարակել է եւրոպական լեզուներով (Առուս., գերմ., ֆրանս., անգլիկանը) աւզեցցներ ամէն տեսակ մանր մանր տեղեկութիւններով: Մեծ և փոքր խանութներում ամնայն ապրանքի գինը վերան տպագիր նշանակած է, միայն թէ գիտենաք, թէ գրամի խոշորը կոչվում է կրոն (Տօտ 54 կապ.), իսկ մանրը՝ կոր (1/2 կապ.): Եթէ ուզենաք կառքով պտտել, վերան կը գտնէք մի ժամացոյց, որ յատուկ մեքենայութեամբ ցոյց կու տայ, թէ երբ էք կառք նստել, որքան ժամանակ էք պտտել և թէ որքան պէտք է վճարէք: Կամ եթէ հերանց մտնէք, պատին շարած կը գտնէք ատումաներ, որոնք ինքնին մա-

* Այսպէս են անուանում իրամ դանիայի մեր կուպէն հագեն կուած խորհր:

տուցանում են ձեզ 10 կոր տրքէք ունեցող բաներ, հենց որ բաց տեղի մէջ ձգէք 10 հորանոց դրամ, գուշ այգպէս կարող էք ստանալ, լուռ ու մունջ, առանց ծառացի միջնորդութեան, ծխաբարչ, սիդար, գարեջուր, ըռութերբրոտ պանրով, երշիկով, ձուկով կամ մսով և այլն, իսկ եթէ տեղը դրամ չգտէք, պատը ձեզ ոչինչ չի առաջ որքան էլ որ փուչ կերպով գանձակի կոթը դէս ու դէս չարչըկէք:—Եթէ ուղենաք եկեղեցու բարձր գմբէթը բարձրանալ, ծառան ձեզ տալիս է հեռագիտակ, բայց է անում մի դուռ, հրաւիրում է ձեզ մանել և դուռը փակում է ձեզ յետելից: Դուք մնում էք լամբըլինթոսի բազմաժիղ բաւելիների մէջ մենակ: բայց մի վհատիք, պատի վերայ նկարած ուղաքները ձեզ անշփոթ կը հասցնեն զանազան պատուաներով ճիշտ նշանակած տեղը: ապա ձեր առաջ բացուած ընդարձակ տեսարանի բացատրութիւնը կու առաջ մի կողմացոյց, որ գարձեալ ուղաքներով և դրով հասկացնում է, թէ ո՞ր ուղղութեամբ ինչ բարձր, գեւզ, ուար կամ ափ էք տեսնում:

Խնչքան որ միայն տեսածներով բան կարենի է հասկանալ, ահա գարձեալ մի քանի ոչեր գոնիացիների բարքից: Մենք արգէն գիտենք, թէ նոցա կեանքում գիրն ինչ գեր է կատարում: արդարեւ տապարանն ու ներկով գրող վարպէտը լու վաստակ ունին այս տեղ: Չուկ ծախող կամ աղր տանող սայլը եւը չուս կողմից ներկով գրած ունի, թէ սայլի տէրն ով է, ինչ է սայլապանի փաղոցի անունը, որն է տան և տելեֆոնի համարը: Մի երկու օր կիոպէնհառունում ապրելուց յետոց, ակամայ շատերի հասցէներ էք սովորում: Հենց որ մի տուն տախտակի ցանկով շրջապատուի կարկատերու համար, խոկոյն ամէն կողմից սունկի պէտ բօնում են ներկարարներ, ցանկապատիք վերայ շարում են սիրուն գիրը, և ձեր աշքը շացնում են նոր նոր հասցէներով, գէթ մինչեւ որ տան կարկատանքը առաքուի: Հիմա երեակայեցէք, թէ այս տեղ յայտարարութիւնն ինչ նշանակութիւն ունի: Սակայն լրագըրում յայտարաբելը կամ որմերի վերայ տպագըրած մէծ մէծ թերթեր կողնեւը եւրոպայում այլ ևս ոչ ոքին չի գոյացնում: Յայտարաբութեան համար հիմա դիմում են նկարչութեան արուեստի օգնութեան: Աչ մի նորութիւննից յետ չմնացող կիոպէնհառունը՝ լիովին լցուցանում է և այս պահանջը:—Երգէն հռչակ ստացած մի գարեջրի գործառուն (Tuberg Ռ—ցու բուգի էոլ) եւր 25ամեակը տօնելիս ուղեց աւելի ևս հռչակել եւը ապրանքը: Գործատէքը նշանակեց 3 մըրցանակ լաւագոյն որմածեփ ապդագիք: համար, լաւագոյն պլահամի համար—1000 կրոնէ, 500 կրոնէ և 200 կրոնէ: Անթեւ մըրցովներ հանդիսան,

ուստի գործատէը իւր գործի համար օդտաւէտ համարեց ցուցանանդիս կազմել ստացած օրինակներից: Ցուցահանդիսի մուտքը մրի էք: քաջաքի լաւագոյն փողոցներում երկու յարկի չորս չորս սենեակների պատերը (32 պատ) զարդարուեցան մըրցութեան ուղարկած օրինակներով: Այս տեղ կային աշակերտական ձեռքի արտադրութիւններ, բայց նաև քաջ արուեստագիտի գործեր, ամէն տեսակ ոնուլ նկարներ, ճիւղային ոնից սկսած մինչև ամենամուլքը, անոնց մէջ այլաբանութիւնը դիցարանութիւնը, պատմութիւնը, արգի իրականաւթիւնը, իւրաքանչիւրնինը եւը բաժինն ունէր (երեկ թէ 500-ից աւելի էք օրինակների թիւը): Ըստ զւարձակի և հրահանգիչ էք այս պատկերահանդէսը գեղասիրութեան տեսակէտից, և ժողովուրդը ուրախութեամբ օգտուեցաւ գործատէը բարենէք հրաւելիքից: մեծամեծ բազմութեամբ խռնվում էին երկու յարկի սենեակներում: Եւ ինչ էք կարծում, որ պակասը մըրցանակ ստացաւ, արգի ոք ամէնից սիրո՞ւնը բարձր գեղարուեստի արտադրութիւնը:—Այլ մըրցանակին արժանի համարուածը միակ այն առաւելութիւնը ունէր, որ կարող էք իւր գոյներով՝ պարզ գերերով փողոցի անցուգործողի ուշագրութիւնը մեծապէս գրաւել, —իսկ ինչ է յայտարարութեան իսկական խորհուրդը: Եթէ ոչ հենց այդ բանը: Այս պատմահական ցուցահանդէսը թող ապացոյց լինի, թէ գանիացիների համար ինչ մեծ պահանջ են գառել հրահանգիչ հաստատութիւնները: ու և առատապէս խնամում են տէրութիւնը, քաղաքը և մասնաւոր բարերարները,

Մի հայեացք ձգենք գրավաճառի պատուհանի վերաց: Այս ազգը գիտութեան և գրականութեան ամէն ճիւղի հբատարակութիւններ ունի: Գրքերի շարքում մի փոքր պատկերազարդ աետրակ էլ կայ հնտեսեալ վերնադրով: Իր Յլօդէց Տագերներ լան (արեան և արտասուբք աշխարհի մասին): Դուք հասկացաք թէ այդ ինչ աշխարհն է ... Երկու տարի առաջ Հայաստանում նանապարհողած պատուր Ահօմանը եկել է այս տեղ և քարոզներ է կարգացել իւր տեսած ժողովրդեան ողորմելի վիճակի մասին, որ կարու է մարգատէրների օգնութեան: Ահա այդ քարոզների ըսվանգակութիւնն է: որ այս տեղի պատուր Լարտէնը հբատարակել է, Հայուստանում որբանոց հիմնելու գումար կազմելու համար: Տեսակն արգէ 10 էորէ, և մինչեւ այժմ վաճառաւմից գումարուել է 2500 կրոնէ, ուրիմն ծախուել է 25,000 օրինակի: Ահա թէ ժողովուրդը իւր 5 կրոկէն ինչի համար է տալիս: Բայց այս մասին—ուրիշ անդամ:—Ապա աչքի է ընկույթի հոչակաւոր Անդէբսէնի հեքիաթների շքեղ

հրատարակութենքը ոչ միայն բնագրի (գանձերէնի) լեզուով, այլև անդլիերէն, փրանսերէն, դերմաներէն, ոռուուրէն և ուրիշ լեզուներով։ Հրատարակիչն է Բոյէտը (Bejezen), որ ոչ այնքան շահի համար է ճեռանարկել գործը, որչափ իւր աղցակի փառքի համար։ Դանձերէնի հրատարակութեան օրինակն արժէ 32 կրօնէ, իսկ օտար լեզունը, զորօրինակ դերմաներէնինը—13 կրօնէ, և գանձեցակի չեն բոլորում, որ օտարազգիկ իրանց հաշուով են կարդում իրանց Աններէնը։ Յոյս կայ որ հրատարակիչը կլիշէների նկատմամբ նոյն զիջումը կանէ նաև հայերէն հրատարակութեան համար, բայց այս մասին էլ յետոյ։

Մայիսի մէկի Յայտնի է, որ Եւրոպայում այս օրը պատկանում է մշակներին, որոնք պահանջում են իրանց վիճակի բարուքումն, մանաւանդ օրական աշխատութեան միայն 8 ժամ տևողութիւն։—Այս տեղ օրն սկսուեցաւ շատ հասարակ կերպով։ Խանութներն իրանց առուտուրը, ժողովուրդն իւր լուր օրուայ զբազմունքը սովորական կերպով վարեց և շարունակեց։ Սկսեց անձրեւէլ. հարուսաներն իրանց զրատենեակի չարախնդութեամբ ժպտացին, որ հանգեսոր չի յաջողուի, իսկ մշակն ասաց, թէ երկինքն արտապատմ է։ Սակայն բանուորը չի հարցում եղանակի յաջողութիւնը կամ անյաջողութիւնը։ Նշանակած ժամին կէօրից յետոյ 3-ին), Նշանակած փողոցների գծով, այնչափ գեղեցիկ հանգիստուոս ճանապարհ բացուեցաւ 36 մշտկ ընկերութիւնների անցքի համար—կանաչ գրառանշներով, գոյնդգոյն զրօշակներով, հինգյարկանի աներթի պատուհաններից նայող բազմութիւններով, որչափ երբէք չի եղել, բայ արժանաւոր վկայութեան։ Այդ գծում կառքերի շարժումը գագարեց, զնացքի գլուխը կազմում էր հրգեհաշէջների խումբը, ամէն մի ընկերութիւն իւր երաժշտով, գրուագով, գրօշներով և վառերով մի առանձին գեղանկար բաժին էր կազմում և հանգիստեաների ծափահարութեան և «կեցցէների էր արժանանում։ 20,000 մարդու թափոք հանգիստ անցաւ, առանց ոստիկանութեան միջամտութեան, հաւաքուեցաւ մի ընդարձակ հրատարակում, ի պատիւ 8 ժամի երգ հաչեցրեց (իւրաքանչեւը անդամի վերայ առոյի նշան կար երեք անդամ 8 ձեւցնող թերթերից աերեւ), այս տեղ հառեր խօսուեցան, թէ այժմեան բանուորները առաջուայ պէս վայրենի չեն, օրինական ճանապարհով, երեսիսաների միջնորդութեամբ պաշտպանում են իրանց գատը. կատարելագործում են արտեստը, ձգտում են գասակարգերը պիտունի և օգտաւէտ կացուցանելու, և ոչ թէ ցնջելու են յաւակնում և այլն։

Քաղաքը ի թիւս այլոց 1864-ին Հելլուանդի

մօտ մեծ յաղթութիւն տանող ծովապետ Սուէնոսնին արձան է կանդնեցուցել։ Ծովային հերոսի նաւալները (սրտնցից այժմ 2 հատ է մնացել) աւրէցարի մի որւէ նշանալ իրանց պետք պատկառելի յիշատակը նորոգում են. այսօր առաւատեան արձանի կշտին անցնողները կը տեսնէին մի մեծ փառաւոր պատկի և ոչ ոք չէր կատկածի. թէ ով պէտք է կատարած լինի այդ բարեպաշտական ձօնը։

Ա. Մ

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԱՌԱՋՊԵԼՆԵՐԸ

Մ- Խ Ո Բ Ե Ն Ա Ց Ո Ւ

ՀԱՅՈՂ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ Մ'ԷՃ

(ԳԵՆԱԴԻԱՏՈՒԹԻՒՆ և ՈՒՍՈՒԱԿԻՔ)

(Եարունակուրիսէ) *

Է

Ա Դ Գ Ա Ս Ա Կ Ա Ք.

2.

Առաջական հայութ:

Ալիշապազանց առանվելլու—Երկու տեղ (Ա. Ի. Բ. Խթ.) առասպելի համառօտ բովանդակութիւնն է բերում պատմագիրը, իսկ մի տեղ (Բ. Ճա.) պատմում է «Ճմարտելով», ոյսինքն տուասպելականին տալով պատմական կիրագարանք։ Այդ երեք հատուածն իրարուհամեմաելով կըստանանք մօտաւորապէս բուն առասպելի բովանդակութիւնը, ընդ ամէնը չորս միջադեպ։

Ա. Խ Ո Բ Ե Ն Ա Ց Ո Ւ (Ա. Ա.):

1. Յաղատն ի վեր ի Մասիս բնակող վիշապ կամ վիշապազն Արգաւանն վիշապների տաճարում՝ ճաշ է տալիս ի պատիւ Արտաշէսի և խարդաւանակ լինում նորան։

2 Արտաշէսի քաջ որդին Արտաւազդ՝ ի հիմնանալն Արտաշատու, ապարանքի տեղ շգանելով՝ անցնում գնում շինում է ի մէջ Մարաց (—Վիշապաց, վիշապազնաց ?) զՄարակերտ։

3 Սաթենիկ ամիկնոց տենչանքը կամ վիշապազն։